

Les contradiccions de Miguel Ricart

El judici a Miguel Ricart ha passat per la seua primera setmana. L'acusat, enmig d'una atenció periodística exorbitant, no ha pogut fer creure que ell no sabia res dels crims d'Alcàsser.

L'únic acusat pel segrest, violació i assassinat de les xiquetes d'Alcàsser, Miguel Ricart, s'ha declarat no culpable i ha demanat "paciència" per poder provar la seua innocència. Per a aconseguir-ho, l'acusat ha repetit una i altra vegada que les declaracions autoinculpatòries les va realitzar sota amenaces i tortures dels policies que l'interrogaren. L'acusació popular exercida per l'advocat Virgilio Latorre ha sabut, però, posar en evidència que Ricart va declarar coses fonamentals sobre els fets, com ara com foren col·locats els cossos en ser soterrats, abans que aquests fets foren coneguts pels investigadors.

El judici va començar dilluns amb la sol·licitud de l'advocat de Fernando Gómez, un dels pares de les víctimes, de suspendre la sessió perquè falten quinze objectes. Mariano Tomás, el president del tribunal va considerar que no eren rellevants i el judici es va engegar. El tribunal estava decidit a no ajornar el judici, com li sol·licitaven algunes de les parts. Així, Tomàs va optar per no esperar els resultats de l'anàlisi d'un informe enviat a la sala fora de termini pel polèmic forense Luis Frontela. En teoria, l'informe aporta nous descobriments sobre taques de sang i semen que impregnaven la catifa que embolicava els cadàvers de les xiquetes. Per altra banda, l'examen previ de les 350 peces de convicció va demostrar que la Guàrdia Civil no havia perdut cap de les proves importants com havia afirmat Fernando García, el pare de Míriam.

A porta oberta i envoltat de mit-

Miguel Ricart entra a declarar a la sala segona de l'Audiència de València. Els periodistes gràfics s'amuntaven per fotografar-lo.

jans de comunicació —més que no hi ha hagut mai en l'Audiència de València—, el judici es va iniciar tres hores més tard del que estava previst. El defensor de Ricart, Manuel López-Almansa va demanar l'anul·lació de cinc declaracions del processat per haver-se produït sota pressions de la Guàrdia Civil. José María Garzón, l'advocat de l'acusació que representa Fernando Gómez, pare de Toni, va donar suport a la petició del defensor en una tàctica que ha continuat al llarg del judici. Aquest advocat va interrogar Ricart sobre les suposades tortures i el president del Tribunal li va demanar més agilitat

i contundència: "Això sembla més un interrogatori de la defensa que de l'acusació particular", li digué.

Virgilio Latorre, que representa l'associació Clara Campoamor, l'interrogà dijous i va posar contra les cordes Ricart, com abans que ells ho havia fet, més elegantment, el fiscal Enrique Beltrán. Ricart, com a única resposta va oferir el silenci i argumentà: "la presidenta de l'associació Clara Campoamor va fer el dilluns unes declaracions en televisió que no em van

agradar gens". Latorre va desfer la teoria de Ricart segons la qual havia declarat sota amenaces enumerant tota una sèrie de fets que el processat va declarar i que no es van comprovar fins molt temps després. Així, la posició dels cossos en la fossa on foren soterrats o el fet que Antonia estava inconscient o morta quan li van disparar un tret formen part de la declaració de Ricart mesos abans que l'estudi de la fossa i l'autòpsia ho descobriren. La Guàrdia Civil, per tant, no el va poder obligar a declarar uns fets que desconeixia.

A. M. / J. M. O.